

תת"ע 3617/04/18 - מדינת ישראל נגד ויאם דגש

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 3617-04-18 מדינת ישראל נ' דגש

בפני מאשימה באמצעות עו"ד תומר יצחקי נגד נאשם באמצעות עו"ד סלים אבו ויאם דגש חרפה

החלטה

1. הונחה לפני בקשה לביטול הכרעת הדין מיום 11.4.19.

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בתיק זה, ביום 11.4.18, בגין עבירה של נהיגה בשכרות.

3. מאז ראשית ההליך נדחו הדיונים, אם בשל בקשת ההגנה ואם בשל היעדרות הנאשם. כך, שני הדיונים הראשונים בתיק נדחו, לבקשת הסנגור. בדיון השלישי ציין הסנגור שהודאת הנאשם בתיק יסודה בטעות, ההודאה הייתה אמורה להינתן בתיק אחר שעומד ותלוי נגד הנאשם, והודעה מפורטת על כך תמסר לבית המשפט בתוך שבוע. נוכח דבריו נדחה הדיון ליום 11.4.19, אולם במועד זה, נוכח אי התייצבות הנאשם, הורשע הנאשם, בהעדרו, והדיון נדחה לטיעונים לעונש ליום 12.1.20.

גם במועד זה הנאשם לא התייצב והדיון נדחה לטיעונים לעונש, בשנית. גם במועד הבא בחר הנאשם שלא התייצב והדיון נדחה, בשלישית, לטיעונים לעונש, ליום 11.5.20. במועד זה מסר הסנגור בקשה לביטול הכרעת הדין (נ/1), ושב וטען שבטעות הודה הנאשם בתיק זה. עוד נטען שהנאשם כופר בעבירה המיוחסת לו, לעניין כמות האלכוהול שנמדדה, מיומנות השוטרים, מהימנותם וכיול המכשיר. כן ציין שמעיון בחומר הראיות עולה שהשוטר "לא ציין את שעת העצירה, שעת ההעברה, לא התייחס לעניין ההשגחה, על פי הנוהל, הדוחות והמזכרים מולאו בדיעבד וטופס ארביב אינו חתום". ציין בבקשה שהנאשם מוכן לשאת בהוצאות, ככל שיוטלו, לצורך ביטולה של הכרעת הדין.

בתום הדיון, ניתנה לסנגור להגיש כל מסמך נוסף שברשותו בנוגע לבקשתו לביטול הכרעת הדין, בתוך שבוע. נוכח האמור, הוגשה מטעמו בקשה לביטול הכרעת הדין, שכללה טענות דומות לאלה שהועלו במסמך נ/1.

המשיבה, בתגובתה, מתנגדת לבקשה. נטען שלא קיימות נסיבות מיוחדות שמצדיקות ביטולה של הכרעת הדין. על הנאשם היה להתייצב לדיון, לאחר שזומן כדיון, ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו. כן ציין שלא נטענה טענת הגנה שמצדיקה היעדרות לבקשה.

הכרעה

5. מדובר בתיק חמור, שעניינו נהיגה בשכרות, בו כתב האישום הוגש לפני למעלה משנתיים. מאז ועד היום, נוכח התנהלות ההגנה בתיק ואי התייצבות הנאשם לדיונים, נדחו הדיונים פעמים רבות. לאחר שהנאשם זומן, בנוכחות סנגורו, לדיון שנערך ביום 11.4.19, ולא התייצב, הורשע בהעדרו, כדין.

יצוין שבדיון שנערך, טרם הורשע הנאשם, ציין הסנגור שתימסר הודעה לבית המשפט, בתוך שבוע, לעניין הטעות שנפלה, לשיטתו, בהודאת הנאשם, אולם זו לא נמסרה לבית המשפט.

זאת ועוד, טענותיו של ב"כ הנאשם לעניין פגמים, שלשיטתו נפלו בעריכת הדוח, נטענו בעלמא, ללא שהונחה לפני כל ראייה לביסוסן. לפיכך, על פי הפסיקה, לא הוכח קיומו של עיוות דין (ראה רע"פ 2575/17 רונן גיאר נ' מדינת ישראל, וכן רע"פ 8472/17, רע"פ 8478/17 ורע"פ 8479/17 מדינת ישראל נ' סאלם ואח').

בנסיבות אלה, בהן אי התייצבותו של הנאשם אינה מוצדקת, ולא הוכח קיומו של עיוות דין, התנגדותה של המאשימה להותרת הכרעת הדין על כנה בדין יסודה.

יצוין שנוכח התנהלות ההגנה והנאשם בתיק, לא מצאתי שיש מקום לבטל את הכרעת הדין, תוך הטלת הוצאות על הנאשם.

לפיכך, הכרעת הדין, מיום 11.4.19 נותרת על כנה.

נקבע לטיעונים לעונש ליום 17.6.20 בשעה 11:00.

המזכירות תמציא החלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אייר תש"פ, 21 מאי 2020, בהעדר הצדדים.